ഓൺലൈൻ
വെളിച്ചം
അന്താരാഷ്ട്ര ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

മൂന്നാം ഘട്ടം

സൂറതുൽ മുഅ്മിനൂൻ, സൂറതുന്നൂർ

ക്യാമ്പയിൻ 7

സൂറത്തുൽ നൂർ 01 മുതൽ 10 വരെ

2021 സെപ്തംബർ 16 മുതൽ 30 വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org

Saudi Indian Islahi Center

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

سورة النور

24. സൂറത്തുന്നൂർ

മദീനയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 64 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 9

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമ കാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سُورَةٌ أَنزَلۡنَٰهَا وَفَرَضۡنَٰهَا وَأَنزَلۡنَا فِيهَآ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ لَّعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

《1》 ഒരു (പ്രധാന) അദ്ധ്യായം! നാം അത് അവതരിപ്പിക്കുകയും, നിയമമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (അങ്ങനെയുള്ളതാണത്.) നിങ്ങൾ ഓർമിക്കുവാൻവേണ്ടി, വ്യക്തമായ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അതിൽ നാം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

《1》 سُورَةٌ ഒരു അദ്ധ്യായമാണ് (ഇത്), ഒരു സൂറത്താണ് أَنزَلۡنَاهَا നാമത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു وَفَرَضۡنَاهَا നാമത് നിയമമാക്കിയിരിക്കുന്നു وَأَنزَلۡنَا فِيهَا നാമതിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു آيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ بَيِّنَاتٍ വ്യക്തമായ, തെളിവുകളായ لَعَلَّكُمۡ നിങ്ങളാകുവാൻവേണ്ടി, നിങ്ങളായേക്കാം تَذَكَّرُونَ ഓർമിക്കും, ഉറ്റാലോചിക്കും

ആചാരമര്യാദകൾ, ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ, വ്യക്തിപരമായ കടമകൾ, സാമൂഹ്യബാധ്യതകൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതുറകളിലുമുള്ള മതനിയമങ്ങൾ വളരെയധികം വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അദ്ധ്യായമാണ് ഈ സൂറത്ത്. ഈ വസ്തുത സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'നാം അത് നിയമമാക്കുകയും ചെയ്തു' എന്ന് പറഞ്ഞത്. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യവും ഏകത്വവും സ്ഥാപിക്കുന്ന പല പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണാം. പുരുഷൻമാരെയും സ്ത്രീകളെയും വെവ്വേറെയും, കൂട്ടായും ബാധിക്കുന്ന വളരെ നിയമങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും ഈ സൂറത്തിന്റെ ഒരു വിശേഷതയാകുന്നു. താരതമ്യേന സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉൾക്കൊ

ള്ളുന്നതുകൊണ്ടാണ് -ഉമർ (റ) മുജാഹിദ് (റ) മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യ പ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് പോലെ- സ്ത്രീകൾക്ക് സൂറത്തുന്നൂർ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം പ്രോത്സാ ഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِي فَٱجْلِدُوا۟ كُلَّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا مِا۟ئَةَ جَلْدَةٍ ۖ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِى دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ ۖ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

《2》 വ്യഭിചാരം ചെയ്തവളാകട്ടെ, വ്യഭിചാരം ചെയ്തവനാകട്ടെ, -അവരിൽ ഓരോരുത്തരെയും- നിങ്ങൾ നൂറ് അടി അടിക്കുവിൻ! അല്ലാഹുവിന്റെ മതനടപടിയിൽ, അവരെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു ദയയും- നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ- നിങ്ങൾക്ക് പിടിപെട്ടുപോകരുത്! അവരുടെ ശിക്ഷ നടക്കുന്നിടത്ത് സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗമാളുകൾ സന്നിഹിതരാകുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.

《2》 الزَّانِيَةُ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവൾ وَالزَّانِي വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവനും فَاجْلِدُوا നിങ്ങൾ അടിക്കുവിൻ كُلَّ وَاحِدٍ എല്ലാ ഓരോരുവരെയും مِنْهُمَا അവർ രണ്ടാളിൽനിന്നും مِائَةَ جَلْدَةٍ നൂറടി (വീതം) وَلَا تَأْخُذْكُم നിങ്ങൾക്ക് പിടിപെടരുത് بِهِمَا അവരെ രണ്ടാളെയും സംബന്ധിച്ച് رَأْفَةٌ ഒരു ദയയും, കൃപയും فِي دِينِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മതനടപടിയിൽ إِنْ كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന(വർ) بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും وَلْيَشْهَدْ സന്നിഹിതരാവുക (ഹാജരുണ്ടാവുക)യും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ عَذَابَهُمَا അവരുടെ ശിക്ഷയുടെ (ശിക്ഷ നടത്തുന്നതിന്റെ) അടുക്കൽ طَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം, ഒരു കൂട്ടർ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നുള്ള

വ്യഭിചാരത്തെയും, അതുമായി ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ബന്ധമുള്ള കാര്യങ്ങളെയും കുറിച്ചാണ് ഈ സൂറത്തിലെ അധികഭാഗവും വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആദ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് വ്യഭിചാരത്തിന്റെ ശിക്ഷാനിയമമാകുന്നു. ശിർക്കും, കൊലയും കഴിച്ചാൽ പിന്നെ, ഇസ്ലാമിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ പാപം വ്യഭിചാരമാകുന്നു. സൂ: ഫുർകാൻ 68 ലും മറ്റും ഇത് കാണാം. ഇഹത്തിൽ അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ആപത്തുകളും, പരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയും ഭീമമായതാകുന്നു. ഖുർആനിലും, ഹദീഥിലും ഇതിനെപ്പറ്റി ധാരാളക്കണക്കിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇമാം ബൈഹക്വി (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ അതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് അതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. നബി ﷺ പറയുകയാണ്:-

يامعشر الناس اتقوا الزنافان فيه ست خصال ثلاث فى الدنيا وثلاث في الاخرة فاما اللاتى في الدنيا فيذهب البهاء و يورث الفقر وينقص العمر وأما اللاتى في الاخرة فيوجب السخطة وسوء الحساب والخلود في النار-البيهقي وغيره

സാരം: 'മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ വ്യഭിചാരം സൂക്ഷിക്കണേ! കാരണം; അതിൽ ആറ് കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മൂന്നെണ്ണം ഇഹത്തിലും, മൂന്നെണ്ണം പരത്തിലും ഉള്ളതാകുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ചുള്ളത് ഏതെന്നുവെച്ചാൽ: അത് മനുഷ്യന്റെ ലാവണ്യം നശിപ്പിക്കുന്നു, ദാരിദ്ര്യത്തെ അവകാശപ്പെടുത്തുന്നു, ആയുസ്സ് ചുരുക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. പരലോകത്ത് വെച്ചുണ്ടാകുന്നവയാകട്ടെ, അത് (അല്ലാഹുവിന്റെയും സൃഷ്ടികളുടെയും) ക്രോധത്തെയും, കഠിനമായ വിചാരണയെയും, നരകത്തിൽ സ്ഥിരവാസത്തെയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അവരിൽ ശിക്ഷ നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു ദയയും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല എന്നും, ശിക്ഷ നടത്തുന്നത് ഒരു വിഭാഗം ആളുകളുടെ മുമ്പാകെവെച്ച് പരസ്യമായിട്ടായിരിക്കണമെന്നും കൽപിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അത് എത്രമാത്രം ഭയങ്കരമായ പാപമായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. കുടുംബബന്ധങ്ങളും, പിതൃബന്ധങ്ങളും താറുമാറാക്കുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച മൃഗീയ നീചവൃത്തിയത്രെ വ്യഭിചാരം. ഇത്രയും നീചവും നികൃഷ്ടവുമായ ഒരു പാപമായത് കൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ഒരാളെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരാരോപണം പറയുന്നവൻ - നാല് സാക്ഷികൾ മുഖാന്തരം അവനത് തെളയിക്കാത്തപക്ഷം- 80 അടി ശിക്ഷ നൽകപ്പെടണമെന്നും മറ്റും 4-ാം വചനത്തിൽ കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും.

ഒരാൾ ഈ നീചപ്രവൃത്തി ചെയ്തതായി ഒന്നോ, രണ്ടോ, മൂന്നോ പേർ അറിഞ്ഞാൽപോലും അത് രഹസ്യമാക്കി വെക്കണമെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് വരുന്നു. അത് ഗോപ്യമാക്കിവെക്കാതെ, അവന്റെമേൽ ജനമദ്ധ്യേ ദുഷ്കീർത്തിയുണ്ടാക്കരുതെന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഒരു പക്ഷേ, അവൻ സ്വയം ഖേദിച്ചുമടങ്ങിയേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവന്റെമേൽ നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും എന്ന് സമാധാനിക്കാം. എനി, നാലോ അധികമോ പേർ കാണുകവഴി അത് പരസ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ അതിന് തക്ക ശിക്ഷ നൽകപ്പെടാതിരുന്നാൽ അത് ഇസ്‌ലാമിനും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിനും ചീത്തപ്പേരാണെന്ന് മാത്രമല്ല, സമുദായത്തിന്റെ അച്ചടക്കത്തിനും, സാമൂഹ്യനന്മക്കും, നിയമത്തിന്റെ ഭദ്രതക്കും ദോഷകരവുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് എനിയത് അഗണ്യമാക്കുവാൻ വയ്യ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഒരാളിൽ വല്ല നീചപ്രവൃത്തിയും കണ്ടാൽ കഴിയുന്നതും അത് പരസ്യമാക്കാതിരിക്കണം. അത് രംഗത്ത്‌വന്നു തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ അതിന് തക്ക നടപടി എടുക്കാതെ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യരുത്. ഇതാണ് ശിക്ഷാനടപടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇസ്‌ലാമിന്റെ പൊതുനില. വ്യഭിചാരം ചെയ്തതായി സ്വയം ഏറ്റുപറയുകയും, ശിക്ഷാനടപടി നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ സ്വയം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത ചിലരോട്, ആദ്യത്തിൽ നബിﷺ കേട്ടഭാവം നടിക്കാതെ കണ്ണടക്കുകയും, വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ മാത്രം ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്മരണീയമാകുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി ഹദീഥിൽ കാണാം.

تعافوا الحدود فيما بينكم فما بلغني من حدفقد وجب — ابوداود والنسائى

സാരം: 'നിങ്ങൾക്കിടയിൽ 'ഹദ്ദ്'കളെ (ശിക്ഷാനിയമത്തിന് വിധേയമായ കുറ്റങ്ങളെ) അന്യോന്യം വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുവിൻ. എന്നാൽ, എന്റെ അടുക്കൽ വല്ല 'ഹദ്ദും' എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അത് (ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കൽ) നിർബന്ധമാക്കി.' അതായത്: അധികൃതസ്ഥാനത്ത് എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ തെളിവനുസരിച്ച് ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. കഴിയുന്നതും അതവിടെ എത്താതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അഗണ്യമാക്കു

വാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് താൽപര്യം.

നമ്മുടെ സ്ഥിതിയോ? ആരെങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും ഒരു ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്തതായോ, ചെയ്യാൻ ഭാവമുള്ളതായോ വല്ല കേട്ടുകേൾവിയും ലഭിക്കേണ്ട താമസം, അത് ഏറ്റുപാടുകയും, പറഞ്ഞുപരത്തുകയും ചെയ്യുക സാധാരണമാകുന്നു. എനി, ഉത്തരവാദപ്പെട്ട സ്ഥാനത്ത് കേസ്സുകൾ എത്തിയാലത്തെ കഥയാണെങ്കിൽ, അവിടെ സത്യത്തിനോ, നീതിക്കോ നിയമത്തിനോ അല്ല-സ്വാർത്ഥത്തിനും ശിപാർശക്കും കക്ഷിമനസ്ഥിതിക്കുമാണ്- പ്രാബല്യം കാണപ്പെടുന്നതും. അതോടൊപ്പം, ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ശിക്ഷാനിയമങ്ങളാകട്ടെ, വേദന തീണ്ടാത്തതും, ബുദ്ധിമുട്ട് കൂടാതെ അനുഭവിക്കാവുന്നതും! അങ്ങനെ, സമുദായമാകമാനം ധാർമികമായ ഒരുതരം അരാജകത്വത്തിലേക്ക് ദിനംപ്രതി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. വ്യസനകരം!

നബി തിരുമേനിﷺ യുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പോറ്റുപുത്രൻ ഉസാമത്തുബ്നുസൈദ് (റ) ഒരിക്കൽ ഒരു ഭേദപ്പെട്ട സ്ത്രീ മോഷണംചെയ്ത കേസ്സിൽ ശുപാർശ നടത്തുകയുണ്ടായി. മറ്റാരും തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ശുപാർശക്ക് ചെല്ലുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാതിരുന്നത് കൊണ്ട് കേവലം ചെറുപ്പക്കാരനും, തിരുമേനിയുടെ വാത്സല്യപാത്രവുമായ ഉസാമഃ (റ)യെ പ്രതിഭാഗം തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ചതായിരുന്നു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാ നടപടികളിൽ ശുപാർശക്ക് വന്നിരിക്കുകയാണോ നീ?!' എന്ന് ദ്വേഷ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ആക്ഷേപിക്കുകയും അതിനെത്തുടർന്ന് ഒരു പ്രസംഗം തന്നെ നടത്തുകയുമാണ് തിരുമേനി ചെയ്തത്. അതിൽ അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'പ്രമാണിമാർ കളവ് നടത്തിയാൽ വിട്ടുകളയുകയും, അബലരായ ആളുകൾ കളവ് നടത്തിയാൽ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്, നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളവരെ (വേദക്കാരെ) നാശത്തിലാക്കിയത്. അല്ലാഹു തന്നെയാണ സത്യം! മുഹമ്മദിന്റെ മകൾ ഫാത്വിമഃതന്നെ കളവ് നടത്തിയാലും ഞാൻ അവളുടെ കൈ മുറിച്ചുകളയും!' **(ولو ان فاطمة بيت محمد سرقت لقطعت يدها)**

ഈ ഹദീഥ് ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ഇസ്ലാമിലെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളെപ്പറ്റി, 'പഴഞ്ചൻ, അപരിഷ്കൃതം, നിർദ്ദയം' എന്നൊക്കെ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. 'പരിഷ്കൃതാശയക്കാരെ'ന്നഭിമാനിക്കുന്ന ചില മുസ്ലിംകൾപോലും ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനഃശാസ്ത്രത്തെയും, പരിഷ്കൃത യുഗത്തെയും ചൊല്ലി, മതനിയമങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന ആളുകളാൽ നിർമിതങ്ങളായ ഇന്നത്തെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളാകട്ടെ, കുറ്റങ്ങൾ കുറക്കുവാനും, അച്ചടക്കവാസനയുണ്ടാക്കുവാനും പര്യാപ്തങ്ങളല്ലെന്ന് നിത്യാനുഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെ, ഗവർമെണ്ട് അതിന്റെ പരാജയം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്ന പല നിയമങ്ങളും നിലവിലുള്ളത് നമുക്കറിയാമല്ലോ. കൊലശിക്ഷ എടുത്ത് കളഞ്ഞശേഷം വീണ്ടും അത് നടപ്പിലാക്കുവാൻ ചില രാഷ്ട്രങ്ങൾ നിർബന്ധിതമായ വാർത്തകളും നാം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിന്തകൻമാരായ പല വ്യക്തികളും ഇതിന്റെയെല്ലാം പശ്ചാത്തലം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഭരണച്ചെങ്കോലുകൾ കൈവശം വെക്കുന്നവരുടെഗതി പിന്നെപ്പിന്നെ അധഃപതനത്തിലേക്കാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരവിഷയകമായി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, ബലാൽസംഗം മാത്രമാണ് ഇന്നത്തെ നിയമപ്രകാരം പല രാഷ്ട്രങ്ങളിലും ശിക്ഷാർഹമായിട്ടുള്ളതെന്ന് പറയാം. നിയമപരമായി നോക്കുമ്പോൾ വ്യഭിചാരത്തിന് പ്രോൽസാഹനമോ, നിർബന്ധമോ എവിടെയും നിലവിലില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. എങ്കിലും, പല

കലാവിനോദങ്ങളും, പുതുതായി നടപ്പിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതാനും സർക്കാർ നിയമങ്ങളും ഇക്കാലത്ത് വ്യഭിചാരവൃത്തിക്ക് തികച്ചും പ്രോൽസാഹനം നൽകുന്നുവെന്നത് ഒരു വാസ്തവം മാത്രമാണ്. മനുഷ്യത്വത്തെയും, ധാർമികത്വത്തെയും നിലനിറുത്തേണമെങ്കിൽ, മനുഷ്യസ്രഷ്ടാവിനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ധാർമിക നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചേ തീരൂ.

ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ഇസ്ലാമിക കർമശാസ്ത്ര (**الفقه الاسلامى**) പണ്ഡിതൻമാരും വളരെയധികം വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ആയത്താണ് നാം വായിച്ചത്. ഈ ആയത്തിൽ നിന്നും, അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഹദീഥുകളിൽ നിന്നുമായി അനവധി സംഗതികൾ ഇവിടെ അവർ വിവരിച്ചു കാണാം. അവയിൽ മുഖ്യമായ ഒന്ന് രണ്ട് സംഗതികൾ ഇവിടെ ചുരുക്കി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ആവശ്യമാകുന്നു. അതിനുമുമ്പായി, ഇസ്ലാമിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാനതത്വം ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇസ്ലാമിന്റെ മൂലപ്രമാണങ്ങൾ ക്വുർആനും ഹദീഥുമാകുന്നു. വേദഗ്രന്ഥവും, സാക്ഷാൽ അടിസ്ഥാനവും ക്വുർആൻ തന്നെ. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ വചനങ്ങളും, മാതൃകാപ്രവർത്തനങ്ങളുമാകുന്ന സുന്നത്ത്– അല്ലെങ്കിൽ ഹദീഥ്– അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവുമാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, ക്വുർആന്റെ വ്യാഖ്യാതാവാണ് നബി തിരുമേനിﷺ. അവിടുത്തെ വ്യാഖ്യാനത്തിന് നിരക്കാത്ത ഏത് വ്യാഖ്യാനവും സ്വീകാര്യമല്ല തന്നെ. ഇതിന് തെളിവായി പലതും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും, അൽപം ചില ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾകൊണ്ട് നമുക്ക് ഇവിടെ മതിയാക്കാം:–

(١) و أنزلنا إليك الذكر لتبين لناس ما نزل إليهم - النحل

(٢) وما ينطق عن الهوى إن هو إلاّ وحيٌ يوحى - النجم

(٣) وما آتاكم الرسول فخذوه وما نهكم عنه فانتهوا واتقوالله ان الله شديد العقاب - الحشر

സാരങ്ങൾ: 1. ജനങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ അവർക്ക് നീ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാനാണ് നിനക്ക് നാം 'ദിക്റി' നെ ഇറക്കിയിട്ടുള്ളത്. 16:44 (ഇവിടെ 'ദിക്ർ' (ذِكر) എന്ന പദത്തിന് 'ബോധനം, സ്മരണ, ഉപദേശം' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏത് വാക്കർത്ഥം കൊടുത്താലും ശരി, ക്വുർആൻ മാത്രമോ, അല്ലെങ്കിൽ ക്വുർആൻ അടക്കമുള്ള ദിവ്യ ബോധനങ്ങളോ ആണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യത്തിലും, നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണിത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യത്തിലും സംശയമില്ല.)

2. അദ്ദേഹം– നബി– തന്നിഷ്ടപ്രകാരം മിണ്ടുകയില്ല. (സംസാരിക്കുകയില്ല) അത് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെടുന്ന 'വഹ്‌യ്'ല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. 53: 3, 4.

3. റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നതെന്തോ അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവിൻ; അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റി വിരോധിച്ചുവോ അത് നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ! 59:7 (സ്വീകരിക്കുവാൻ പറയുന്നിടത്ത് അദ്ദേഹം 'കൽപിച്ചത്' എന്ന് പറയാതെ, അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നത് (مَا آتَاكُمُ) എന്ന് പറഞ്ഞഭാഗം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കിൽ മാത്രമല്ല; പ്രവൃത്തിയിലും മാതൃകയുണ്ടെന്നാണത് കാണിക്കുന്നത്).

ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുക, സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞതിനെ വിസ്തരിച്ചു കാണിക്കുക, സൂച

നകൾ വെളിപ്പെടുത്തുക, പരിധികളും ഉപാധികളും നിർണയിക്കുക, മൊത്തമായിപ്പറഞ്ഞതിനെ വിശദീകരിക്കുക മുതലായതിനാണല്ലോ വ്യാഖ്യാനമെന്ന് പറയുന്നത്. (*)

الزانية والزانى (വ്യഭിചാരം ചെയ്തവളും വ്യഭിചാരം ചെയ്തവനും) എന്ന വാക്കുകൾ വിവാഹം കഴിഞ്ഞവർക്കും, വിവാഹം കഴിയാത്തവർക്കും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഹദീഥിൽ, വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവരെ 'മുഹ്സ്വൻ' (المحصن)എന്നും, 'മുഹ്സ്വൻ' അല്ലാത്തവൻ (غير المحصن) എന്നും വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. 'മുഹ്സ്വാൻ' എന്ന വാക്ക് ഒന്നിലധികം അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി 4-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാം. അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വിവാഹം വഴി, ഭാര്യാഭർത്തൃസഹവാസം നടന്നിട്ടുള്ള സ്വതന്ത്രനായ- അടിമയല്ലാത്ത- ആൾ എന്നാണ് ഇവിടെ ഈ വാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഭാര്യാഭർത്തൃ സഹവാസം നടന്നിട്ടില്ലാത്തവരും, അംഗീകൃത വിവാഹം കഴിയാത്തവരും, അടിമകളും 'മുഹ്സ്വന'ല്ലാത്തവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അടിശിക്ഷ 'മുഹ്സ്വന' ല്ലാത്തവനുള്ളതാണെന്നും, 'മുഹ്സ്വന്റെ' ശിക്ഷ എറിഞ്ഞുകൊല്ലലാണെന്നും നബി തിരുമേനിﷺവാക്ക് മുഖേനയും, പ്രവൃത്തി മുഖേനയും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നിഷ്പക്ഷഹൃദയനായ ഏതൊരു മുസ്‌ലിമിനും നിഷേധിക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ബലവത്തായ അനേകം ഹദീഥുകൾ വഴി ഇത് സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. അബൂബക്ർ, ഉമർ, അലി, ജാബിർ, അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രീ, അബൂഹുറയ്റഃ, സൈദുബ്നു ഖാലിദ്, ബുറൈദത്തുൽ അസ്‌ലമീ (رضى الله عنهم) തുടങ്ങിയ പല സ്വഹാബികളിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (റ) തുടങ്ങിയ എല്ലാ പ്രധാന ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമാണ് അവ. ഒരൊറ്റ സ്വഹാബിയോ, താബിഈ (സ്വഹാബികളുടെ പിൻഗാമി)യോ, ഇമാമോ ഇതിൽ എതിരഭിപ്രായക്കാരുമില്ല. നബി തിരുമേനിﷺ തന്നെ, എറിഞ്ഞുകൊല്ലുവാൻ വിധി നടത്തിയ സംഭവങ്ങൾ മൂന്നെണ്ണം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഖുലഫാഉർറാശിദിന്റെ കാലത്തും അത് നടന്നിരിക്കുന്നു. അവ മുഴുവനോ, ഏതാനുമോ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നപക്ഷം ഈ വിവരണം വളരെ ദീർഘിച്ചുപോകുന്നത്കൊണ്ടും ആർക്കും അന്വേഷിച്ചറിയാവുന്നവിധം അവ ശ്രുതിപ്പെട്ടതാകകൊണ്ടും ഇവിടെ അവ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മേൽകാണിച്ചത്പോലെയുള്ള ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും, നബിﷺയുടെ സുന്നത്ത് (വാക്കും പ്രവൃത്തിയും) ക്വുർആന്റെ വിവരണമായി അംഗീകരിക്കുന്ന ആർക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം- അഥവാ, എല്ലാ തരം വ്യഭിചാരികൾക്കുമുള്ള ശിക്ഷ നൂറ് അടിമാത്രമാണ് എന്നുള്ള വാദം- ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല, ഇതേവരെ അങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. മുൻകാലത്ത് ഈ വിഷയത്തിൽ എതിരഭിപ്രായം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്, 'ഖവാരിജ്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കക്ഷി (*)ക്ക് മാത്രമാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായിത്തന്നെ മുസ്‌ലിംകളുമായി ഭിന്നിച്ചുനിന്ന ഒരു കക്ഷിയാണത്. ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ അവരെ അനുകരിക്കുന്ന ചില

(*) മുഖവുര നാലാം ഖണ്ഡികയിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പലതും ഇവിടെ സ്മരിക്കാം. കർമശാസ്ത്രനിദാനഗ്രന്ഥങ്ങളിലും (اصول الفقه) ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാനശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും (علوم التفسير) ഈ വിഷയം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വ്യക്തികൾ പിന്നീടും ചുരുക്കത്തിൽ ഇല്ലാതില്ല. ഒന്നുകിൽ അവർ, ആദർശപരമായി 'ഖവാരിജി'നോട് യോജിക്കുന്നവരായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ, ക്വുർആൻ മാത്രമേ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ലക്ഷ്യപ്രമാണമായുള്ളൂവെന്ന് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ വാദിച്ചുകൊണ്ട് സുന്നത്തിനെ നിഷേധിച്ചുകളയുന്ന 'അഹ്‌ലുൽ ക്വുർആൻ' വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവരായിരിക്കും. അതുമല്ലെങ്കിൽ, ആധുനിക ലഹരിനിമിത്തം ഇസ്‌ലാമിക വിധികളെ ജനഹിതത്തിനൊത്തും, കാലത്തിനൊത്തും ചിത്രീകരിക്കുവാൻ മുതിരുന്നവരായിരിക്കും. മറ്റാർക്കും അതിനുള്ള ആവശ്യമോ ധൈര്യമോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

നബി തിരുമേനി ﷺയും, ഉമർ (റ) മുതലായ ചില മഹാൻമാരും ഇങ്ങനെയുള്ളവരെപ്പറ്റി മുമ്പേ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, ചിന്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിശ്വാസവർദ്ധനവുണ്ടാകുകയാണ് ചെയ്യുക. നബി ﷺ പറയുന്നു:-

لا ألفين أحدكم متكأ على اريكته يأتيه الأمر من أمرى مما أمرت أو نهيت عنه فيقول لا أدرى ما وجدنا فى كتاب الله اتبعناه– أحمد وأبو داود وابن ماجه والبيهقي

സാരം: നിങ്ങളൊരാൾ അവന്റെ സോഫായിൽ– അഥവാ അലംകൃതമായ കട്ടിലിൽ –ചാരിയിരുന്ന് (സുഖിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കെ, ഞാൻ കല്പിച്ചതോ, ഞാൻ വിരോധിച്ചതോ ആയ എന്റെ നിർദ്ദേശത്തിൽപെട്ട ഒരു കാര്യം അവന്റെയടുക്കൽ എത്തുമ്പോൾ അവൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കാണാതിരിക്കട്ടെ: 'എനിക്ക് അതറിഞ്ഞുകൂടാ, അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിൽ കണ്ടതേതോ അത് നമുക്ക് പിൻപറ്റാം.') ക്വുർആനും, സുന്നത്തും വേണ്ടത്പോലെ ഗ്രഹിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും, ചെയ്യാത്ത സുഖിയൻമാരെയും, മടിയൻമാരെയും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് തിരുമേനി ഇത് അരുളിച്ചെയ്യുന്നതെന്നത്രെ, 'സോഫയിൽ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട്' (متكأ على اريكته) എന്ന വാക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ഈ വിഷയകമായി വേറെയും ഹദീഥുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. വ്യഭിചാരിയെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഉമർ (റ) പറയുന്നത് നോക്കുക.–

خشيت أن يطول بالناس زمان حتى يقول قائل لا نجد الرجم في كتاب الله تعالى فيضلوا بترك فريضة أنزلها الله ألا وأن الرجم حق على من زنى وقد أحصن إذا قامت البينة أو كان الحبل أو الاعتراف– البخاري ومسلم وغيرهما

സാരം: ജനങ്ങളിൽ കുറേകാലം ദീർഘിക്കുമ്പോൾ വല്ലവരും: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിൽ 'റജ്മു' (എറിഞ്ഞുകൊല്ലൽ) നാം കാണുന്നില്ലല്ലോ' എന്ന് പറഞ്ഞേക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ, അത്മൂലം, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നിർബന്ധനിയമം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പിഴച്ചുപോയേക്കും. അല്ലാ! (അറിയുക:) എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക (الرجم) എന്നത് 'മുഹ്‌സ്വനാ'യ നിലയിൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്തവന്റെ പേരിൽ നടത്തൽ കടമയാകുന്നു– തെളിവ് സ്ഥാപിതമാകുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഗർഭമോ കുറ്റം സമ്മതിക്കലോ ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താൽ. (ബു; മു; മുതലായ പലതും.) ഉമർ (റ)ന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടി നോക്കുക! അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് 'റജ്മി'നെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ട് പോലും, കാലാന്തരത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരു കൂട്ടർ ഉടലെടുക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടികൊണ്ട് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അവരെ താൻ മുൻകൂട്ടി താക്കീതും ചെയ്തു. നബി ﷺക്ക് ശേഷം പ്രവാചകൻമാ

(*) ഖവാരിജ് (الخوارج): ഖിലാഫത്തിനെതിരായി വമ്പിച്ച വിപ്ലവമുണ്ടാക്കിയ ഒരു കക്ഷിയാണ് ഇത്. അലി (റ)യുടെ കാലത്താണ് ഇവരുടെ ഉൽഭവം. ഇവർക്ക് സ്വന്തമായ പല അഭിപ്രായങ്ങളും ആദർശങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് ഈ കക്ഷി നിലവിലില്ല. ഇവരുടെ ചരിത്രം പ്രസിദ്ധമാണ്.

രുണ്ടാകുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ 'ഉമർ പ്രവാചകനുമായിരുന്നു'വെന്ന് കാണിക്കുന്ന നബി വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

ഉമർ (റ)ന്റെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്ന് ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്: (1) മുഹ്സ്വനാ'യ വ്യഭിചാരിയെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലണമെന്ന വിധി നബിﷺയുടെയോ മറ്റോ അഭിപ്രായമല്ല– അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വഹ്‌യ്മൂലം അവതരിച്ചത് തന്നെയാണ്. അതാണ് 'അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നിർബന്ധനിയമം' (فريضة انزلها الله) എന്ന പ്രയോഗം കാണിക്കുന്നത്. ഈ വാസ്തവവും, ആ അവതരിച്ച വഹ്‌യിന്റെ വാക്യങ്ങളും വേറെ ഹദീഥുകളിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

(2) കുറ്റവാളിയുടെ മേൽ ശിക്ഷ നടത്തണമെങ്കിൽ മൂന്നിലൊരു കാര്യം കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല; ഒന്നുകിൽ സാക്ഷിമൂലം തെളിയുക, അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റവാളി കുറ്റം സമ്മതിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീക്ക് ഗർഭം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുക. ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ച് നാലാം വചനത്തിൽ കാണാം. രണ്ടാമത്തേതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നബിﷺയുടെ കാലത്ത് നടന്ന ശിക്ഷകൾ നടത്തപ്പെട്ടത്. ശിക്ഷാർഹമായ മാർഗേണ ഗർഭം ധരിച്ച സ്ത്രീകൾക്ക് മാത്രം ബാധകമായതാണ് മൂന്നാമത്തേത്. ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരംകൂടി പറഞ്ഞതായിചില ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്: لولا ان يقال زاد عمر فى الكتاب لكتبتها على حاشية المصحف – ابوداود وغيره (അല്ലാഹുവിന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉമർ കൂട്ടിച്ചേർത്തു എന്ന് പറയപ്പെട്ടേക്കുമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇത്–എറിഞ്ഞുകൊല്ലലിനെ സംബന്ധിച്ച വാക്യങ്ങൾ –'മുസ്ഹഫി'ന്റെ ഓരത്തിൽ എഴുതിച്ചേർക്കുമായിരുന്നു.)

ചില ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രകാരം, 'മുഹ്സ്വന'ല്ലാത്തവന് 100 അടിക്ക് പുറമെ ഒരു കൊല്ലം നാടുകടത്തൽ കൂടി ശിക്ഷ നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതിലും, 'മുഹ്സ്വനാ'യവനെ എറിയുന്നതിനുമുമ്പ് അടിശിക്ഷ കൂടി നടത്തേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതിലും പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതിൽ, അതുവേണ്ടതില്ലെന്നും, ഭരണകർത്താവിന്റെ യുക്തംപോലെ ചെയ്യാമെന്നുമാണ് ഒരഭിപ്രായം. രണ്ടാമത്തേതിൽ, എറിഞ്ഞുകൊല്ലപ്പെടേണ്ടവന് അടിശിക്ഷ ഇല്ല എന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ഓരോ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുവാനുള്ള കാരണവും ന്യായവും വിസ്തരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് വളരെ ദീർഘിച്ചുപോയേക്കും.

'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മതനടപടി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അവരെക്കുറിച്ച് യാതൊരു ദയയും നിങ്ങളെ പിടികൂടരുത്' എന്ന് അല്ലാഹു ചെയ്ത താക്കീത് വളരെ ഗൗരവമുള്ളതാകുന്നു. രക്തബന്ധമോ, സ്നേഹബന്ധമോ നിമിത്തം, പ്രകൃത്യാ തോന്നിയേക്കുന്ന അനുകമ്പയെക്കുറിച്ചല്ല ഇവിടെ വിലക്കുന്നത്. ശിക്ഷ ഇല്ലാതാക്കുകയോ, ഇളവ്ചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്നത്രെ താൽപര്യം. ഒരുകൂട്ടം സത്യവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചായിരിക്കണം ശിക്ഷ നടത്തുന്നത് എന്ന കൽപനയും, ഈ കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മേലിൽ ഇത്തരം വമ്പിച്ച നീചകൃത്യത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകാതിരിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്ക് അത് പാഠം നൽകണമെന്ന് അതുമൂലം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരം എത്രമാത്രം കടുത്ത പാപമായിട്ടാണ് ഇസ്‌ലാം കണക്കാക്കുന്നതെന്ന് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, അല്ലാഹു പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമാണ്. ഓരോ കുറ്റത്തിനും അവൻ പശ്ചാത്താപം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ഖേദിച്ചുമടങ്ങുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്ന്

അവൻ വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: ഫുർക്വാൻ 70 മുതലായ സൂക്തങ്ങളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം). നബി ﷺ യുടെ കാലത്ത് എറിഞ്ഞുകൊല്ലപ്പെട്ട ഒരുവനെപ്പറ്റി തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'അവൻ ഒരു പശ്ചാത്താപം പശ്ചാത്തപിച്ചിട്ടുണ്ട്': മദീനാനിവാസികൾ (മുഴുവനും കൂടി) അത്ര പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം അവരിൽനിന്നും അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. (لقد تاب توبة لو تابها أهل المدينة لقبل منهم– الترمدي و أبوداود)

ٱلزَّانِى لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَٱلزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَآ إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

﴾3﴿ വ്യഭിചാരി, വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവളെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസക്കാരിയെയോ അല്ലാതെ വിവാഹം ചെയ്യാറില്ല. വ്യഭിചാരിണിയാകട്ടെ, വ്യഭിചാരിയോ, ബഹുദൈവവിശ്വാസിയോ അല്ലാതെ അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാറുമില്ല. അത് സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

﴾3﴿ الزَّانِي വ്യഭിചാരി لَا يَنْكِحُ അവൻ വിവാഹം ചെയ്യുകയില്ല إِلَّا زَانِيَةً വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവളെയല്ലാതെ أَوْ مُشْرِكَةً അല്ലെങ്കിൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസക്കാരിയെ وَالزَّانِيَةُ വ്യഭിചാരിണി لَا يَنْكِحُهَا അവളെ വിവാഹം ചെയ്യുകയില്ല إِلَّا زَانٍ വ്യഭിചാരി ഒഴികെ أَوْ مُشْرِكٌ അല്ലെങ്കിൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസി وَحُرِّمَ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ذَٰلِكَ അത് عَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ

നീചപ്രവൃത്തികളും തോന്ന്യാസങ്ങളും പതിവാക്കിയ ആളുകളും, സദ്വൃത്തരായ ആളുകളും തമ്മിൽ യോജിപ്പും ഇണക്കവും ഉണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ. നേരെമറിച്ച് ദുർവൃത്തൻമാർ തമ്മതമ്മിലും, സദ്വൃത്തൻമാർ തമ്മതമ്മിലും ഇണക്കത്തോടും യോജിപ്പോടുംകൂടി വർത്തിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. ചീത്ത പുരുഷൻമാർ നല്ല സ്ത്രീകളെയും, നല്ല പുരുഷൻമാർ ചീത്ത സ്ത്രീകളെയും വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിക്കാറില്ല. സ്ത്രീകളുടെ നിലയും ഇതുപോലെത്തന്നെ. 'ഇണ ഇണയോട് ചേരുമല്ലോ. സാധാരണക്കെതിരായി എപ്പോഴെങ്കിലും ഇതിന് വിപരീതമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്ന് ഇതിന്നർത്ഥമില്ല. ഏതായാലും ദുർജ്ജനങ്ങളുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ട് പല നിലക്കും മനുഷ്യനെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് തോന്നിയവാസികളുമായും അവിശ്വാസികളുമായുമുള്ള വൈവാഹികകൂട്ടുകെട്ടിൽനിന്ന് അകന്ന് നിൽക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ്. മേൽപറഞ്ഞ തത്വം 26-ാം വചനത്തിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. സജ്ജനങ്ങളുമായുള്ള വൈവാഹിക കൂട്ടുകെട്ടിനെ 32-ാം വചനത്തിൽ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുന്നതും കാണാം.

സ്വദേശം വിട്ടുപോന്ന 'മുഹാജിറു'കളായ ചില സ്വഹാബികൾ, ദാരിദ്ര്യം മൂലം വിവാഹം കഴിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവന്നപ്പോൾ തോന്ന്യാസികളായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ചില സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ മുതിർന്നതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. الله اعلم

وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَأۡتُواْ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجۡلِدُوهُمۡ ثَمَٰنِينَ جَلۡدَةٗ وَلَا تَقۡبَلُواْ لَهُمۡ شَهَٰدَةً أَبَدٗاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿٤﴾

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٥﴾

《4》 ചാരിത്ര്യം സിദ്ധിച്ച സ്ത്രീകളെ (വ്യഭിചാര) ആരോപണം ചെയ്യുകയും, പിന്നീട് (അതിന്) നാല് സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, അവരെ നിങ്ങൾ എൺപത് അടി (വീതം) അടിക്കുവിൻ. ഒരിക്കലും അവരുടെതായ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവർ തന്നെയാണ് തോന്നിവാസികൾ;-

《5》 അതിന് ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും (സ്ഥിതി) നന്നാക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. കാരണം, അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

《4》 وَالَّذِينَ يَرْمُونَ ആരോപണം ചെയ്യുന്നവർ, അപവാദം പറയുന്നവർ الْمُحْصَنَاتِ ചാരിത്ര്യം സിദ്ധിച്ച സ്ത്രീകളെ, ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا പിന്നെ അവർ കൊണ്ടുവന്നതുമില്ല بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ നാല് സാക്ഷികളെ فَاجْلِدُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ അടിക്കുക ثَمَانِينَ جَلْدَةً എൺപത് അടി وَلَا تَقْبَلُوا നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും അരുത് لَهُمْ അവരുടെ شَهَادَةً സാക്ഷ്യം أَبَدًا ഒരിക്കലും, എന്നും وَأُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ الْفَاسِقُونَ തോന്ന്യാസികൾ, ദുർന്നടപ്പുകാർ 《5》 إِلَّا الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ تَابُوا അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു, മടങ്ങി مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ അതിന്ശേഷം وَأَصْلَحُوا അവർ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു فَإِنَّ اللَّهَ കാരണം നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്

مُحْصَنَة ('മുഹസ്വനത്ത്') എന്ന വാക്ക് 'വിവാഹം കഴിഞ്ഞവൾ, പതിവ്രത, ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയുള്ളവൾ, ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൾ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ സന്ദർഭോചിതം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. സ്വതന്ത്രകളും പ്രായപൂർത്തി എത്തിയവരുമായ പതിവ്രതകൾക്കാണ് മിക്കപ്പോഴും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയുള്ള മാന്യസ്ത്രീകളെ വ്യഭിചാരാരോപണം നടത്തുന്നവരുടെ ശിക്ഷയാണ് മേൽകണ്ടത്. പുരുഷൻമാരെ ആരോപണം ചെയ്യുന്നവരും ഈ ശിക്ഷക്ക് വിധേയർ തന്നെ. എങ്കിലും വ്യഭിചാരാരോപണം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ദുഷ്കീർത്തിയും അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതവും കൂടുതൽ ബാധിക്കുന്നത് സ്ത്രീകൾക്കാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, സ്ത്രീകളെ ആരോപിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നത്. മുമ്പ് നാം സൂചിപ്പിച്ചത്പോലെ, ഇസ്ലാം വ്യഭിചാരത്തിന് കൽപിക്കുന്ന വെറുപ്പിന്റെയും, അറപ്പിന്റെയും കാഠിന്യമാണ് ഈ ശിക്ഷാനിയമവും കാണിക്കുന്നത്. ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവരുടെ മുമ്പിൽ നാല് സാക്ഷികൾ മുഖേന തെളിയിക്കപ്പെടാത്ത പക്ഷം, അന്യ

നെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരാരോപണവാക്കുകൾ പറയുന്നവരെ– അവർ എത്രപേരുണ്ടായാലും ശരി– ഓരോരുത്തനെയും 80 അടി വീതം അടിക്കണമെന്ന് പറയുമ്പോൾ, ഈ ആരോപണം എത്രമേൽ ഭയങ്കരമായിരിക്കണം?! പിന്നീട് ഒരു കാലത്തും ഒരു കേസ്സിലും അവരെ സാക്ഷികളായി സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു! سُبْحَانَ الله വ്യഭിചാരത്തിന് ധാരാളം അനുകൂലവും പ്രചാരവും സിദ്ധിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് മാന്യന്മാരായ ആളുകളെപ്പറ്റി തക്ക തെളിവൊന്നും കൂടാതെ ആരോപണങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനും, അത് കേട്ടമാത്രയിൽ പരസ്യമായി ഏറ്റുപറയുവാനും ആളുകൾ മുതിരുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കഠിനമായ ശിക്ഷയെ അവർ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

'അവർ തന്നെയാണ് തോന്ന്യാസികൾ' എന്ന വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. തോന്ന്യാസികളായതുകൊണ്ടാണ് സജ്ജനങ്ങളുടെ ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയെ കളങ്കം വരുത്തുവാൻ അവർ മുതിരുന്നതെന്നും, അവരുടെ ഈ പ്രവൃത്തി അവർ തോന്ന്യാസികളാണെന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണെന്നും അത് കാണിക്കുന്നു. സംഭവം തെളിയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, ഒരു പക്ഷേ, ആരോപിക്കപ്പെട്ട സംഗതി വാസ്തവത്തിൽ ശരിയായിരുന്നുകൂടേ, എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. അതെ, ശരിയാവാം. എന്നാലും, മാന്യവനിതകളായി കരുതപ്പെട്ടുവരുന്നവർക്ക് മാനഭംഗം വരുത്തുവാനും, ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അവരുടെ രഹസ്യം പുറത്ത് ചോർത്തി സമുദായമദ്ധ്യേ ദുഷ്പ്രചാരമുണ്ടാക്കുവാനും ധൈര്യപ്പെട്ടത് തന്നെ അതിന് തെളിവാണല്ലോ. മറ്റുള്ളവരുടെ കുററവും കുറവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് മാന്യൻമാർക്ക് യോജിച്ചതല്ലെന്നും, ശിക്ഷാർഹമാണെന്നും ആയത്ത്– ഹദീഥുകളിൽനിന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നതും, ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതുമാണ്.

ഏത് പാപം ചെയ്താലും, അതിനെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചു മടങ്ങുന്നവന് അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നതാണ്. ഈ ഭയങ്കര കുറ്റം ചെയ്തവർക്കും ഈ നിയമം ബാധകം തന്നെ. പക്ഷേ, ഖേദിച്ചുമടങ്ങിയെന്ന് പറഞ്ഞത് കൊണ്ടായില്ല, അവന്റെ സ്ഥിതിഗതികളിൽനിന്ന് അവൻ നന്നായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാവുകകൂടി വേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ മാത്രമേ പിന്നീട് അവന്റെ സാക്ഷ്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. 'അവർ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുകയും' എന്ന വാക്ക് ഇതാണ് കാണിക്കുന്നത്. വ്യഭിചാരാരോപണത്തിൽ ശിക്ഷക്ക് വിധേയനായവന്റെ സാക്ഷ്യം ഒരു കാരണത്താലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും, പൊറുത്തു കൊടുക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം പരലോക ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രമാണെന്നും ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. أَبَدًا (ഒരിക്കലും) എന്നും മറ്റും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ ഗൗരവം അതാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത് എന്നത്രെ അവർ പറയുന്നത്.

ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിൽ വ്യഭിചാരാരോപണം ചെയ്താലുള്ള ശിക്ഷയും മേൽപറഞ്ഞത് തന്നെ. എന്നാൽ, ഒരാൾ തന്റെ ഭാര്യ ദുർന്നടപ്പുകാരിയാണെന്ന് കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, അതിന് നാല് ദൃക്സാക്ഷികളെ സമ്പാദിക്കുക മിക്കപ്പോഴും പ്രയാസകരമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സംഭവം വെളിക്ക് വരുത്തിയാൽ 80 അടിയും, വമ്പിച്ച വഷളത്തവുമാണ് ലഭിക്കുക. മൗനമവലംബിക്കുകയാണെങ്കിലോ, അതെത്രമാത്രം ദുഷ്കരമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതുമില്ല. ദുർനടപ്പുകാരിയായ ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലുള്ള വിഷമങ്ങൾ ഇരിക്കട്ടെ, അവനിൽനിന്നല്ലാതെ ജനിക്കുന്ന അവളുടെ കുട്ടിയെ അവൻ ഏറ്റെടുക്കുക തുടങ്ങിയ പലതും അതിനാൽ നേരിടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അസഹനീയമായ ഈ ധർമസങ്കടത്തിൽപെട്ടു ഗതിമുട്ടുന്ന ഭാര്യാഭർത്താ

ക്കളിൽ കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന ഇസ്‌ലാമിക നിയമമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്:-

وَٱلَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَٰجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَآءُ إِلَّآ أَنفُسُهُمْ فَشَهَٰدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ ۙ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٦﴾

《6》 തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ (വ്യഭിചാര) ആരോപണം ചെയ്യുകയും, തങ്ങൾക്ക് തങ്ങൾ തന്നെയല്ലാതെ (മറ്റ്) സാക്ഷികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ,-

അവരിൽ ഓരോരുത്തന്റെ സാക്ഷ്യം: 'നിശ്ചയമായും, താൻ സത്യം പറയുന്നവരിൽപെട്ടവൻ തന്നെയാണ്' എന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നാല് (വട്ടം സത്യ) സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കലാകുന്നു.

وَٱلْخَٰمِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٧﴾

《7》 അഞ്ചാമത്തേത് 'താൻ കളവ് പറയുന്നവരിൽപെട്ടവനാണെങ്കിൽ, തന്റെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം ഭവിക്കട്ടെ!' എന്നാകുന്നു (പറയേണ്ടത്).

《6》 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ يَرْمُونَ അവർ ആരോപണം ചെയ്യുന്നു أَزْوَاجَهُمْ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ അവർക്ക് ഇല്ലതാനും شُهَدَاءُ സാക്ഷികൾ إِلَّا أَنفُسُهُمْ തങ്ങൾ തന്നെയല്ലാതെ فَشَهَادَةُ എന്നാൽ സാക്ഷ്യം أَحَدِهِمْ അവരിൽ ഒരാളുടെ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ നാല് സാക്ഷ്യങ്ങളാണ് (സത്യസാക്ഷ്യം പറയലാണ്) بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ (സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട്) إِنَّهُ നിശ്ചയമായും താൻ لَمِنَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരിൽപെട്ടവൻ തന്നെ (സത്യം പറയുന്നവനാണ്) 《7》 وَالْخَامِسَةُ അഞ്ചാമത്തേത് أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം عَلَيْهِ തന്റെ മേൽ ഭവിക്കട്ടെ (എന്നാണ്) إِن كَانَ താൻ ആണെങ്കിൽ مِنَ الْكَاذِبِينَ കളവ് പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ

അധികാരപ്പെട്ടവരുടെ മുഖേന ഇപ്രകാരം അഞ്ചുപ്രാവശ്യം, അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി സ്വയം സാക്ഷിമൊഴികൊടുക്കുന്നപക്ഷം, പുരുഷന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ആരോപിച്ച കുറ്റം നിയമപരമായി അവൻ സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ പേരിൽ വ്യഭിചാരത്തിന്റെ കുറ്റപത്രം തയ്യാറാവുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, പുരുഷന്റെ അത്രതന്നെ അവൾക്കും നിയമപരമായ അവകാശം ഉണ്ട്. وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ (അവരുടെ -സ്ത്രീകളുടെ- മേലുള്ളത് പോലെ അവർക്കും അവകാശമുണ്ട്.) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ആകയാൽ അവളുടെ ഭാഗം അവൾക്കും തെളിയിക്കാം:-

وَيَدْرَؤُا۟ عَنْهَا ٱلْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَـٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ ۙ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ ﴿٨﴾

﴾8﴿ നിശ്ചയമായും അവൻ [ഭർത്താവ്] കളവ് പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണ്, എന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ (സത്യം ചെയ്ത്) നാല് സാക്ഷ്യവചനങ്ങൾ അവൾ പറയുന്നത്, അവളിൽനിന്ന് ശിക്ഷയെ തടഞ്ഞുകളയുന്നതാണ്.

وَٱلْخَـٰمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ عَلَيْهَآ إِن كَانَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ﴿٩﴾

﴾9﴿ 'അവൻ സത്യം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കോപം തന്റെമേൽ ഭവിക്കട്ടെ!' എന്ന് അഞ്ചാമത്തേതും (പറയണം).

﴾8﴿ وَيَدْرَأُ തടഞ്ഞുകളയും, തട്ടിക്കളയും عَنْهَا അവളിൽനിന്ന് الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ أَنْ تَشْهَدَ അവൾ സാക്ഷ്യം പറയൽ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ നാല് സാക്ഷ്യങ്ങൾ بِاللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ കളവ് പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ ﴾9﴿ وَالْخَامِسَةَ അഞ്ചാമത്തേതും أَنَّ غَضَبَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ കോപം عَلَيْهَا അവളുടെ (തന്റെ) മേൽ ഭവിക്കട്ടെ എന്ന് إِنْ كَانَ അവനാണെങ്കിൽ مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ (സത്യവാൻ)

ഓരോരുത്തരും നൽകേണ്ടുന്ന സാക്ഷ്യമൊഴികൾ അവനവന്റെ സത്യതയും നിരപരാധിത്വവും, മറ്റേയാളുടെ അസത്യതയും അപരാധിത്വവും സ്ഥാപിക്കുന്നതാകുന്നു. അഞ്ച് സാക്ഷ്യമൊഴികൾ കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അവളുടെ ഭാഗം അവളും സ്ഥാപിച്ചു. ഇപ്പോൾ രണ്ടിൽ ഒരാളെ മാത്രം കുറ്റക്കാരനാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എങ്കിലും യാഥാർത്ഥത്തിൽ രണ്ടിലൊരാൾ കുറ്റക്കാരനും മറ്റേയാൾ നിരപരാധിയുമായിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയുമാണ്. സൂ: അൽ കഹ്ഫ് 72 ന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ, ബാഹ്യമായ തെളിവുകൾ അനുസരിച്ച് നീതിന്യായം പാലിക്കുവാനേ ഈ ലോകത്ത് മനുഷ്യർക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളൂ. രഹസ്യവും, യാഥാർത്ഥ്യവും അനുസരിച്ചുള്ള വിധി അല്ലാഹു പിന്നീട് നടത്തിക്കൊള്ളും. ഏതായാലും, ഇരുഭാഗക്കാരും അന്യോന്യം ഇപ്രകാരം തെളിവ് സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് എനി അവർ യോജിച്ചു കഴിയുകയെന്നത് ന്യായവും സാധ്യവുമല്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇത് മുതൽ നിറുത്തലാക്കപ്പെടുന്നതും, നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത നിലയിൽ ജനിച്ചേക്കാവുന്ന കുട്ടി അവന്റേതല്ലെന്ന് തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു.

ഇരുകക്ഷികളും ഇത്രയും ധൈര്യത്തോടെ സത്യമൊഴി കൊടുക്കുമ്പോൾ, വാസ്തവത്തിൽ അവരിൽ ഒരാൾ നിഷ്ഠൂരവും നീചവുമായ മനഃസ്ഥിതിയുള്ള ആളായിരിക്കണമല്ലോ ആകയാൽ, ഈ സാക്ഷിമൊഴികൾ കൊടുക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവരുന്നത് വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ആലോചിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതാണ്; ഐഹികശിക്ഷയെക്കാൾ വളരെ വമ്പിച്ചതാണ് പരലോകശിക്ഷ എന്ന് ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്; തൽക്കാലം രഹസ്യം പുറത്താക്കാതെ മൂടിവെക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം മാത്രമാണ് എന്നൊക്കെ അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാക്ഷിണ്യവും അവന്റെ കാരുണ്യവും നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും ജ്ഞാനയുക്തനുമാണെന്നുള്ളതും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (-ഹാ, നിങ്ങൾക്ക് കാണാമായിരുന്നു)!

﴾10﴿ وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാക്ഷിണ്യം, അനുഗ്രഹം, ദയവ് عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ وَرَحْمَتُهُ അവന്റെ കാരുണ്യം وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹുവാണെന്നതും تَوَّابٌ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞാനിയും, ജ്ഞാനയുക്തനും.